

Abstrakt

Ve své disertační práci se zabývám otázkami, k jakým kolektivům těl se aktéři skrze očkování vztahují a jak jsou aktérské obrazy očkování ukotveny v tělech a prožívání těl. Prostřednictvím přístupu zaměřeného na těla a tělesnost se snažím odklonit pozornost od polarizovaných aspektů očkování jako jsou témata rozhodování, názorů a postojů. Pro zachycení podob těl a kolektivů těl pracuji s koncepty tělesné propustnosti, paměti a bolesti. Na základě analýzy dat identifikuji tři formy paměti: bio-imunní, sociálně-kolektivní a paměti žitých zkušeností. Data ze zúčastněného pozorování ve třech ordinacích dětských lékařů analyzuji ve vztahu k bolesti, která se při praxích očkování stává stěžejním tématem všech zúčastněných aktérů. Pro vyjádření kolektivů těl vznikajících v ordinacích v rámci očkovacích praxí se věnuji tématu dětského aktérství a způsobům vztahování se dospělých k dětskému tělu, přičemž pracuji s koncepty aktivní subjekt, objekt a promítající objekt.